

Posavremenjenje, koje Crkva danas propovijeda, — koje ona preporučuje i svome svećenstvu, — to je izlazak iz »ghetta«, iz izolacije, iz kastinstva, iz klerikalne krutosti, ali nije izlazak iz duhovne superiornosti, iz plemenite rezerve, iz sfere ozbiljnosti, samozataje, savršenosti, svetosti.

Ima mnogo točaka iz našega svećeničkoga života, gdje su ove refleksije aktualne. Od svećeničke molitve, pa sve do svećeničke konverzacije, zabave, nošnje. Ako se na nama odmah ne vidi, — i na ulici, i na putu, i u razgovoru, — da smo svećenici, — da smo drukčiji, veći i bolji od drugih — sasvim smo krivo i shvatili i primijenili princip posavremenjenja Crkve i kršćanstva. Učinili smo od njega baš ono, što to posavremenjenje hoće da spriječi. Ubili smo svoj svećenički auktoritet; svezali smo sebi i ruke i noge za rad na apostolatu; prerezali smo sve veze s ljudima, koji traže Boga; postali smo hladne zvijezde, hladna svjetla, i sô, koja je obljutavila (Mat. 5, 13—16; Mark. 9, 49; Luk. 14, 34, 35).

Saborska parola nije: »kao i drugi«. Saborska je parola: »drukčiji od drugih; bolji od drugih!« U služenju, razumije se. U ljubavi i spasavanju, razumije se! C.

MOLITVA ZAJEDNICE

Obzirom na veliku pastoralnu važnost »Molitve zajednice« (čl. 52 L. K.), smatram da je korisno i potrebno iznašati primjedbe i prijedloge, kako bi konačni tekst bio što svrsishodniji.

Jasno je, da Molitva zajednice treba da se sastoji od nepromjenjivog i od promjenjivog dijela, jer sve nakane navedene u čl. 52. Uredbe o sv. liturgiji mogu biti dijelom stalne, a dijelom promjenjive.

U slijedećem obrascu prikazane su stalne nakane prema čl. 53 L. K. dopunjene onim molitvama iz kanona, za koje se pretpostavlja da će se uvijek moliti tiho. Radi njihove pak važnosti koja im je data uvrštenjem u kanon, potrebno je da budu na drugi način naglašene. — Na taj način Molitva zajednice postaje pravi »Mali kanon vjernika«, kojega zamišljam ovako:

* * *

(1) Za svetu Tvoju Crkvu, da se dostojiš na slavu Imena Svojega upravljati je, ujediniti i po svemu svijetu raširiti, da svi ljudi spoznaju istinu i postignu mir na zemlji i život vječni na nebesima — molimo Te, Gospodine, smiluj se! (molimo Te,..... ili onako kako najbolje odgovara mentalitetu dotičnog kraja).

(2) Za poglavicu apostolskoga, papu našega.....- nasljednika apostolskoga biskupa našega..... i sve njegove svećenike, da vođeni Duhom Svetim Tvojim tako služe narodu Božjemu, da svi stignu u obećanu nebesku domovinu: —

(3) Za sve poslenike u Tvojim Crkvi, da porastu svetošću i brojem i revno navješćuju riječima i djelima Tvoje Evandjelje spasenja i mira svojoj braći: —

(4) Za sve upravitelje država i za njihova poglavarstva i oblasti, da Bog i Gospodin naš upravi njihov duh i srce prema svojoj volji, nama na trajan mir: —

(5) Za sav narod Božji, da, sjećajući se Tvojih riječi »Sve što učinite jednome od moje najmanje braće, meni ste učinili«, poraste u ljubavi prema svojoj braći koju tište bilo kakve nevolje: osobito prema umirućima i grješnicima, bolesnima, bijednima i neukima. i prema najzapuštenijim dušama u čistilištu: —

(6) Za posebnu nakanu na koju se ova sv. Misa prikazuje i na posebne molitvene nakane prisutne braće: —

(7) Dostoj se, Gospodine, po velikome milosrđu svome, i nama grješnicima »otпусти duge naše, kako i mi otpuštamo dužnicima našim«, uslišati naše molitve, primiti našu žrtvu i privesti nas u život vječni: —

Nakon ovoga Misnik moli završnu molitvu.

U ovoj Molitvi zajednice posebno je istaknuta zadnja molitva (7) ne samo kao analogija zadnje molitve kanona »Nobis quoque peccatoribus...«, nego u prvom redu radi ostvarenja uvjeta, da Gospodin primi žrtvene darove (Mt. 5, 23—24) i ujedno i radi isticanja potrebe opraštanja, toliko naglašene od Božanskog Spasitelja (Mt. 6, 12—15, Mt. 18, 35, Mk. 11, 25—26).

Osim navedenog nepromjnjivog dijela, koji sadrži najvažnije i najpotrebnije stalne molitvene nakane, Molitva zajednice mogla bi sadržavati i promjnjive nakane uslovljene povremenim potrebama cijele Crkve, dotične biskupije i župe. Npr. za cijelu Crkvu, kao što je bila ona za uspjeh koncila; za župu: priprava za veće blagdane, za prvu Pričest, za Krizmu, vjenčanje, misije, mladu Misu, itd.

Možda bi bilo pastoralno uputno, da se u Molitvu zajednice unesu i mjesečne nakane »Apostolata molitve«.

Svaka spomenuta promjenjiva molitvena nakana treba da bude od nadležnog organa formulirana u skladu sa ostalim molitvenim zazivima, kao i da joj se odredi odgovarajuće mjesto u Molitvi zajednice (npr. 1/2, što znači iza točke 1).

Napominje se, da je oblik molitvenih zaziva sličan onima na Veliki petak, ni prekratak ni predug, da bude svakome jasan, kako bi vjernici mogli sadržaj lako shvatiti i njime potaknuti svoje privatne molitve također upravljati na tako važne nakane.

(Molitveni zaziv »za one koji nama vlašću upravljaju« t. 4, uzet je doslovno).

Naročito se nastojalo da sve bude potpuno u koncilskom duhu.

M. M.

MATER NOSTRI SACERDOTI...

Pavao VI nedavno je službeno proglasio Gospu Majkom Crkve. Ona je to bila kroz svu povijest Kristove Crkve. Posebno kao Majka našeg svećeništva.

Nije moguće izraziti ljudskim jezikom, koliko Presv. Djevica Marija, Majka Kristova, ljubi sve kršćane, jer su oni posinjena djeca Njezina Sina, braća Isusova. Ali Ona posebnom žarkom ljubavlju voli Njegove svećenike, jer su oni najmilija Isusova braća. Ako je svaki kršćanin drugi Krist, svećenik je na osobit način najizrazitija slika Spasitelja svijeta.